U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému: **Finanční úřad v Kyjově**, se sídlem tř. Komenského 1360/18, Kyjov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 5. 2010, č. j. 31 Af 45/2010 – 9

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 5. 2010, č. j. 31 Af 45/2010 - 9, kterým bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o jeho kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 1. 2010, č. j. 31 Af 4/2010 – 7, jímž byl odmítnut návrh stěžovatele na obnovu řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 Ca 94/2009 a u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 Aps 4/2009.

Protože kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle ust. § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s., byl stěžovatel usnesením ze dne 29. 6. 2010, č. j. 31 Af 45/2010 - 13 vyzván, aby ji ve lhůtě jednoho měsíce doplnil tak, že uvede v jakém rozsahu usnesení krajského soudu napadá a čeho se domáhá. Současně byl poučen, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 21. 7. 2010.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být meritorně projednána.

Podle ust. § 37 odst. 3 věta první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje a musí být podepsáno a datováno.

Podle ust. § 106 odst. 1 a 3 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ust. § 37

platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Stěžovatel v kasační stížnosti sice uvedl, že ji podává proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 5. 2010, č. j. 31 Af 45/2010 – 9 z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s., ale neuvedl, jaké konkrétní pochybení krajskému soudu vytýká a co navrhuje, tj. jak má Nejvyšší správní soud rozhodnout. Skutečnost, že podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti.

Stěžovatel byl proto krajským soudem v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, byla mu k tomu stanovena lhůta a byl poučen o následcích nevyhovění této výzvě. Stěžovatel však na výzvu krajského soudu ve lhůtě soudem stanovené nereagoval.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel neuhradil soudní poplatek za kasační stížnost a že není zastoupen advokátem. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu v řízení o kasační stížnosti, jehož předmětem je posouzení zákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení, které bylo důsledkem nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost, by opětovné trvání jak na podmínce uhrazení poplatku pro toto řízení, tak i na podmínce povinného zastoupení ve svém důsledku znamenalo jen další řetězení téhož problému, což by popíralo smysl samotného řízení, a zároveň by nesvědčilo ani zásadě hospodárnosti a rychlosti řízení, která se obecně uplatňuje ve vztahu k výkonu celé veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 – 77).

Právní názor vyslovený v citovaném rozsudku lze bezpochyby aplikovat také v dané věci, neboť i zde by striktní trvání na podmínce zaplacení soudního poplatku a zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti způsobilo jen řetězení téhož problému, případně by mohlo vést k nepřípustnému odepření přístupu k Nejvyššímu správnímu soudu. S ohledem na tuto skutečnost netrval Nejvyšší správní soud na zaplacení soudního poplatku, ani na zastoupení stěžovatele ve smyslu ust. § 105 odst. 2 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2011

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu